

[Undervisningsministeren]

Hr. Hans Jørgen Holm anstillede nogle betragtninger og stillede nogle spørgsmål om § 2 i lovforslaget om, at der ydes tilskud til virksomheder, der er bidragspligtige til Arbejdsgivernes Elevrefusion, og som opretholder eller forøger deres samlede antal lære- og praktikpladser. Hr. Hans Jørgen Holm var lidt i tvivl om, hvad denne bestemmelse betød. Jeg kan sige, at bidragspligtige til AER, altså Arbejdsgivernes Elevrefusion, er folk, der er omfattet af loven om Arbejdsmarkedets Tillægspension, bortset fra offentlige institutioner og visse private institutioner, der stort set er dækket ved offentlige tilskud. Det vil sige, at den arbejdsgiver, som ikke har fremmede arbejdskraft og derfor ikke betaler ATP-bidrag, men som tager en lærling ind, kommer ind under loven, for i det øjeblik han tager en elev eller en lærling ind, bliver han ATP-pligtig og bliver dermed tilskudsberettiget efter loven. Det, bestemmelsen går ud på, er altså, at visse offentlige myndigheder og visse private institutioner ikke kan bruge denne lov.

Hr. Holger K. Nielsen havde en række betragtninger om dette lovforslag og anførte nogle interessante betragtninger om regeringens, som han sagde, ændrede holdninger. Han filosoferede over, hvorfor regeringen havde renonceret. Han mente, han var nødt til at tale af hensyn til historien og den sandfærdige historieskrivning senere. Andre har fra denne talerstol givet udtryk for, at de ønsker historien og historieskriverne mere vel, end at hr. Holger K. Nielsen skal bidrage til den. Det er et synspunkt, jeg kun kan tilslutte mig.

Hr. Holger K. Nielsen gav udtryk for, at kvotaordningen havde regeringen droppet, fordi den havde vakt modstand hos de borgerlige partier. Det var en helt sikker oplysning, for det havde jeg udtalt til Politiken. Jeg vil opfordre hr. Holger K. Nielsen til at tage Politiken en gang til og læse den igen. Det står der ikke. Jeg skal senere forklare hr. Holger K. Nielsen, hvad det er, der står, og hvad det er, jeg har sagt i den forbindelse, for det er korrekt, at jeg har sagt noget om modstand mod en kvotaordning.

Jeg vil godt i anledning af de betragtninger, hr. Holger K. Nielsen kom med om dette forslag, sige, at en kvoteringsordning har en lang række problemer i sig. Der ligger et meget stort problem i at definere kriteriet,

hvorefter man skal kvotere. Hvis man skal kvotere på faglært arbejdskraft, hvilket må være rimeligt, når det drejer sig om uddannelser til faglært, så er det meget vanskeligt ikke mindst på HK-området at give en klar definition af, hvad faglært arbejdskraft er. Det er ikke bare på HK-området, det er også på en række af de øvrige områder, at der er vanskeligheder. Der gives ikke en entydig definition, hvilket må være et krav, hvis man skal binde tvangsforanstaltninger op på en sådan definition. Så har arbejdsgiverne krav på, at man klart kan definere begreberne, og det kan man faktisk ikke. Jeg har givet udtryk for, at jeg ikke synes, det er uddannelsesmæssigt, pædagogisk særlig ønskværdigt at tvinge unge ind på uddannelsespladser, hvor de netop er blevet så at sige tvangsplaceret. Jeg vil gerne om dette forslag sige, at det er blevet til i enighed med arbejdsmarkedets parter.

Hr. Holger K. Nielsen er begejstret for kvotaordningen og mener, at grunden til, at vi har sluppet kvotaordningen, er, at de borgerlige partier under en tidligere behandling sagde kritiske ting om den. Jeg er nødt til at sige til hr. Holger K. Nielsen, at dette ikke er sandt. Vi har i de forhandlinger, vi har haft om kvotaordningen, drøftet den, set på den, været nede i detaljer omkring den, set på, hvad der var af administrative og definitions-mæssige problemer i forbindelse med den. Jeg kan oplyse Holger K. Nielsen om, at Landsorganisationen er endog overordentlig betænkelig ved en kvotaordning. Det er man af flere grunde, bl.a. af frygt for, at en kvotaordning kan anvendes til begrænsning af indtaget til de faglige uddannelser. Det kan jeg heller ikke forestille mig at hr. Holger K. Nielsen ville synes var særlig ønskværdigt.

Hr. Holger K. Nielsen gav udtryk for, at SF ønskede et større arbejdsgiverbidrag. Det kan jeg ikke være uenig i. Det har også socialdemokratiets ordfører givet udtryk for et par gange fra denne talerstol. Jeg kan ikke være uenig i, at det havde været ønskværdigt, men for mig har det altså været meget væsentligt, at man kunne få begge – jeg understreger begge – arbejdsmarkedets parter med, og det kunne man altså til det forslag, der ligger her. Man skal ikke glemme, at der ligger et arbejdsgiverbidrag på dels de 250 mill. kr., dels en forhøjelse af AER næ-